

Nr 52.

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen angående dyrtidstilllägg och tillfällig löneförbättring åt biskopen i Härnösands stift Torsten Bohlin; given Stockholms slott den 24 januari 1936.

Kungl. Maj:t vill härmed, under åberopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över ecklesiastikärenden för denna dag, föreslå riksdagen att bifalla det förslag, om vars avlåtande till riksdagen föredragande departementschefen hemställt.

GUSTAF.

Arthur Engberg.

Utdrag av protokollet över ecklesiastikärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 24 januari 1936.

Närvarande:

Statsministern HANSSON, statsråden UNDÉN, SCHLYTER, WIGFORSS, MÖLLER, LEVINSON, VENNERSTRÖM, LEO, ENGBERG, EKMAN, SKÖLD.

Departementschefen, statsrådet Engberg anför:

De fasta avlöningsförmånerna för biskopen i Härnösands stift utgöras dels av indelningsersättning, för närvarande uppgående till 5,015 kronor 10 öre för år, dels ock av lönefyllnads- och ersättningsbelopp från biskopslöneregleringsfonden, fastställda till 8,800 kronor 88 öre.

I enlighet med riksdagens därom fattade beslut (proposition nr 49/1922; riksdagens skrivelse nr 181/1922) medgav Kungl. Maj:t genom beslut den 15 juni 1922, bland annat, att till dåvarande biskopen i nämnda stift E. F. Lönegren finge för tiden från och med den 1 juli 1922 tills vidare, så länge dyrtidstilllägg utginge till befattningshavare i statens

tjänst, från biskopslöneregleringsfonden utgå dyrtidstillägg, som skulle beräknas å de delar av hans avlöningsförmåner, som bestredes av samma fonds medel. Tillika föreskrevs att vid dyrtidstilläggets bestämmande skulle i tillämpliga delar iakttagas samma allmänna grunder, som gällde för dyrtidstillägg under motsvarande tid åt befattningshavare i statens tjänst, dock att till Lönegren ej finge utgå högre belopp än att summan av hans avlöningsförmåner, dyrtidstillägget inbegripet, för år räknat uppginge högst till det belopp, han skulle hava erhållit, därest han av statsmedel åtnjutit en årlig avlöning av 12,000 kronor.

Med bifall till Kungl. Maj:ts i proposition nr 134 framställda förslag medgav 1925 års riksdag (skrivelse nr 141), bland annat, *dels* att Lönegren finge från och med den 1 juli 1925 tills vidare och intill dess anorlunda kunde bliva bestämt från biskopslöneregleringsfonden erhålla tillfällig löneförbättring med ett årligt belopp av 3,000 kronor, dock med skyldighet för honom att vidkännas sådan minskning i detta belopp, att hans samtliga avlöningsförmåner för år icke överstege 15,000 kronor förutom dyrtidstillägg; *dels ock* att det Lönegren tillkommande dyrtidstillägget från och med den 1 juli 1925 ej finge utgå med högre belopp, än att summan av hans avlöningsförmåner, dyrtidstillägget inbegripet, för år räknat uppginge till högst det belopp, han skulle hava erhållit, därest han av statsmedel åtnjutit en årlig avlöning av 15,000 kronor.

Hos Kungl. Maj:t har nu *biskopen* i ovannämnda stift *Torsten Bohlin* anfört följande:

Sedan Bohlin den 1 januari 1936 tillträtt de med biskopsämbetet i Härnösand förenade löneförmånerna, hade han hos länsstyrelsen därstädes gjort sig underrättad om de grunder, efter vilka biskopslönen beräknats. Därvid hade meddelats, att länsstyrelsen icke utan nytt medgivande ansett sig kunna till Bohlin utbetala lönen efter samma grunder, som tillämpats för biskop Lönegrens del, utan skulle Bohlin äga uppbära allenast indelningsersättning samt lönefyllnad och ersättning för indragna prebenden.

Då även med den merinkomst, som biskop Lönegren ägt uppbära, biskopslönen i Härnösand torde tillhöra de lägsta i riket och det personliga lönetillägget med tanke på de till ämbetet hörande representativa förpliktelserna syntes vara outhärligt, anhölle Bohlin att från och med den 1 januari 1936 få uppbära dels dyrtidstillägg efter samma grunder som Lönegren, dels ock personligt lönetillägg med 3,000 kronor, om möjligt utan den begränsning av samtliga löneförmåner, förutom dyrtidstillägget, till 15,000 kronor, som blivit för Lönegren föreskriven.

I ärendet har *statskontoret* den 13 januari 1936 avgivit utlåtande och därvid anfört, att, då biskopen Bohlin torde böra komma i åtnjutande av samma löneförmåner som sin företrädare, statskontoret icke hade

något att erinra mot att framställning gjordes till riksdagen om utverkande av medgivande, att Bohlin finge från och med den 1 januari 1936 tills vidare och intill dess annorlunda kunde bliva bestämt från biskopslöneregleringsfonden erhålla tillfällig löneförbättring med ett årligt belopp av högst 3,000 kronor samt dyrtidstillägg, att utgå i enlighet med de för biskopen Lönegren gällande föreskrifter.

I likhet med statskontoret anser jag, att Bohlin bör beredas löneför-
måner, motsvarande dem, som hans företrädare i ämbetet åtnjutit. Den
angivna begränsningen till 15,000 kronor, varom föreskrift meddelats i
syfte att upprätthålla likställighet i lönehänseende mellan biskoparna i
Härnösands och Luleå stift, torde böra bibehållas. Härvid är att märka,
att nuvarande biskopen i Luleå stift, utöver lön och tillfällig löneför-
bättring tillhopa 15,000 kronor, åtnjuter särskilt lönetillägg i anledning
av nådårsrättens upphörande, medan sådant tillägg icke utgått till bisko-
pen Lönegren. Då dylikt tillägg författningsenligt skall tillkomma Bohlin,
bör detta lönebelopp följaktligen icke ingå i angivna maximisumma,
15,000 kronor.

Departement-
schefen.

Den tillfälliga löneförbättringen samt dyrtidstillägget, vilket sistnämnda
tillägg beräknats enligt de för befattningshavare med oregerad lön till-
lämpade grunder, torde böra utgå från och med den 1 januari 1936
tills vidare, till dess annorlunda bestämmes.

Jag hemställer alltså, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen med-
giva,

dels att biskopen i Härnösands stift Torsten Bohlin
må från och med den 1 januari 1936 tills vidare, till dess
annorlunda må varda bestämt, från biskopslönereglerings-
fonden erhålla tillfällig löneförbättring med ett årligt
belopp av 3,000 kronor, dock med skyldighet för Bohlin
att vidkännas sådan minskning i detta belopp, att hans
avlöningsförmåner för år — oberäknat lönetillägg i an-
ledning av nådårsrättens upphörande samt dyrtidstillägg,
varom nedan förmåles — icke överstiga 15,000 kronor;

dels ock att Bohlin må från och med den 1 januari
1936 tills vidare, till dess annorlunda må varda bestämt,
från biskopslöneregleringsfonden efter Kungl. Maj:ts be-
stämmande erhålla dyrtidstillägg å den del av sina av-
löningsförmåner, som bestrides av samma fonds medel,
att utgå enligt enahanda grunder, som skulle gällt, om
hans avlöningsförmåner bestrits av statsmedel, dock att
till Bohlin ej må utgå högre belopp, än att summan av
hans avlöningsförmåner, fränsett ovannämnda lönetillägg

Kungl. Maj:ts proposition Nr 52.

i anledning av nådårsrättens upphörande men dyrtidstillägget inbegripet, för år räknat uppgår till högst det belopp, han skulle hava erhållit, därest han av statsmedel åtnjutit en årlig avlöning av 15,000 kronor.

Till denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställan behagar Hans Maj:t Konungen lämna bifall och förordnar, att proposition i ämnet av den lydelse, bilaga vid detta protokoll utvisar, skall avlåtas till riksdagen.

Ur protokollet:

E. Hedenlund.
